

Equmeniakyrkan

RIMFORSA

TEOLOGISK GRUND

FÖR EQUMENIAKYRKAN

INLEDNING

1. Det finns bara en enda sann och levande Gud – Fadern, Sonen och den heliga Anden – som skapar, frälser och ger liv. Skapelsen och frälsningen kommer ur Guds hand och är utflöden av samma gudomliga kärlek. Livet är meningsfullt därför att det är skapat av Gud. Samtidigt hotas skapelsen av ondska, splittring och död. Synden skiljer människan från Gud. Alla föds in i en kluven värld och har del i både det onda och det goda i tillvaron.

Gud blev människa i Jesus från Nasaret. Han förkunnar evangelium om Guds rike, besegrar syndens och dödens makt samt återupprättar människan och skapelsen. Genom den korsfäste och uppståndne Kristus, den nya skapelsens förstfödde och Guds sanna avbild, öppnas vägen till nytt liv.

Den heliga Anden kallar till omvändelse och tro på Jesus Kristus, barnaskap hos Gud och gemenskap i den kristna församlingen. Anden utrustar människor att leva i efterföljelse och helgelse. Anden leder kyrkan i tiden och kallar den att vara bärare av hoppet om evigt liv.

1 Mos 1:1-2:4, Mark 1:15, Joh 14:26, Joh 16:7-15, Apg 17:22-31, Rom 3:23-24, Rom 8:18-27, Kol 1:9-23

KYRKAN

2. Kyrkan är en enda, helig, universell och apostolisk. Kyrkan är *en enda*, vilket speglar enheten hos Gud, den treenige, med vilken kyrkan lever i gemenskap. Enhetens grund finns i Gud som Fader, Son och Ande. Kyrkan är Kristi kropp, den heliga Andens tempel och Guds folk. Den är kallad att ge uttryck för enhet inom ramen för mänsklighetens och hela skapelsens mångfald. Kyrkan är *helig* därför att den är skapad och utvald av Gud. Kyrkan är *universell* därför att den överskrider alla gränser och förkunnar evangelium för alla människor och hela skapelsen. Kyrkan är *apostolisk* därför att den är sänd i världen. Den vilar på

apostlarnas och profeternas grund och har Kristus som hörnsten.

Matt 28:18-20, Mark 16:15, Joh 15:12-17, Kol 3:12-17, Ef 2:4-22, 4:15-16

3. Kyrkan är synlig i världen såväl genom den lilla gruppen och lokala församlingen, som genom kyrkosamfundet och i den universella kyrkan.

4. Den kristna tron har sin grund i Kristus och i den heliga Skrift. De apostoliska och nicenska trosbekännelserna är sammanfattningar som vittnar om denna tro. Utifrån dem vill Equmeniakyrkan uttrycka sin samhörighet med hela Guds kyrka.

Jes 40:8, 1 Kor 3:11, 2 Tim 3:16-17

5. Equmeniakyrkan är en gemenskap av församlingar och en gemenskap av människor som bekänner Jesus Kristus som Frälsare och Herre.

Rom 10:9, 1 Kor 8:6, Fil 2:9-11

6. Equmeniakyrkan är en del av den världsvida kyrkan och delar den kristna bebyggelsen och lovsången till Gud. Equmeniakyrkan har del av arvet från apostlarnas vittnesbörd och Guds handlande med sin kyrka genom alla tider och bland alla folk. Framträdande drag i Equmeniakyrkans arv är betoningen av den personliga avgörelsen för Kristus, den enskildes ansvar i församling och samhälle samt de demokratiska formerna för beslutsfattande. Detta arv har sina historiska rötter i Metodistkyrkan i Sverige, i Svenska Baptistsamfundet och i Svenska Missionskyrkan.

7. I en splittrad värld vill kyrkan vara ett tecken på en gemenskap som har sin grund i den enhet som finns i Gud treenig. Genom de kristnas enhet skall världen tro. Enheten behöver ständigt förnyas, bekräftas och växa i mångfaldig tro och handling. Ekumenik rymmer bön och arbete för enhet mellan lokala församlingar och mellan olika kyrkosamfund. Equmeniakyrkan är i tiden ett provisorium i väntan på Kristi kyrkas synliga enhet.

Joh 17:21-23, Ef 3:11-4:6, Fil 2:1-5, 1 Joh 1:3

FÖRSAMLINGEN

8. Församlingen är Kristi kropp, där gudomligt och mänskligt möts. Den lokala församlingen möts regelbundet till gudstjänst där Guds ord och evangelium delas, dop äger rum och nattvard firas.

1 Kor 12:12-27, Kol 3:16-17

9. Kristus blir synlig genom de troendes gemenskap och i församlingens uppdrag att förkunna evangeliet och praktisera kärlekens tjänst bland människor.

Matt 25:31-40, Jak 1:19-27

10. Församlingen är självständig och i demokratiska former ansvarig för sin egen verksamhet samtidigt som den är en del av Ekumeniakyrkan.

MEDLEMSKAP I FÖRSAMLINGEN

11. Församlingen välkomnar som medlem var och en som bekänner Jesus Kristus som Frälsare och Herre samt är döpt. Församlingen kan ge möjlighet till medlemskap i väntan på dop. Medlemskap i en församling har giltighet i hela Ekumeniakyrkan.

Apg 2:38-42, Rom 10:9-10

12. Omsorg om barn kan formas på olika sätt utifrån den lokala församlingens praxis. Församling kan besluta att barn, på föräldrars önskan, välkomnas som förberedande medlem. Församlingen har ett särskilt ansvar att kontinuerligt stödja trons livsprocess hos de unga fram till ett eget ställningstagande för Kristus och medlemskap i församlingen.

Matt 18:1-10, Mark 10:13-16

ÖMSESIDIGT BEROENDE

13. Equmeniakyrkan och församlingarna hör samman organiskt och lever därmed i ett ömsesidigt beroende av varandra. I solidaritet och gemensamt ansvar delar de kallelsen till tjänst i världen.

Rom 12:6-8

14. Det är Equmeniakyrkans uppgift att stödja de lokala församlingarna i deras uppgifter och att utöva den del av Guds mission som förutsätter samverkan såsom utbildning, nationellt och internationellt arbete, ordination och avskiljning för särskilda tjänster. Gemenskapen uttrycker delaktighet och solidaritet genom ansvarstagande för varandra och den verksamhet församlingarna och Equmeniakyrkan bedriver, ekonomiskt och genom eget arbete efter förmåga.

Rom 15:25-27, 2 Kor 8-9

15. Inom Equmeniakyrkan utövas en ömsesidig tillsyn som syftar till att göra kyrkan trovärdig, sammanhållen och öppen. De lokala församlingarna vakar över den gemensamma organisationen. De som har fått förtroendet att leda det gemensamma arbetet stöder, vägleder och betjänar församlingarna samt utövar tillsyn över de ordinerade tjänsterna.

Joh 13:1-17, Rom 12:8, Hebr 13:17

TRONS KRAFTKÄLLOR

16. Gud verkar genom sin nåd på många olika sätt för att människor skall växa i tro och utrustas för tjänst. En särskild ställning har de heliga handlingar, eller sakrament, som Jesus Kristus själv har instiftat.

Ef 4:15-16, Fil 1:9-11, 2 Pet 1:3-11

GUDS ORD

17. Allt skapat har blivit till genom Ordet, som blev människa och tog sin boning bland oss. I Jesus Kristus har hela den gudomliga fullheten uppenbarats och i honom sammanfattas allt.

Joh 1:1-15, Kol 1:15-20, Upp 22:13

18. Guds ord

- är uppenbarat i Jesus Kristus
- ges i Bibeln, den heliga Skrift
- tolkas av kyrkan genom historien
- förkunnas i församlingens predikan och det dagliga vittnesbördet i ord och handling.

Bibeln, Guds ord, är nådemedel och rättesnöre för tron och dess tillämpning i livet. Bibeln tolkas och utläggs utifrån sitt centrum, Jesus Kristus och hans frälsningsverk. Anden gör Guds ord levande och verksamt idag. Ordet ger undervisning, vägledning, förmaning, tröst, hopp och glädje. Var och en som möter Guds ord har att, tillsammans med andra i församlingen under Andens ledning, tolka och låta sig vägledas av det.

Ps 119:105, Jes 55:10-11, 2 Tim 3:16-17, Heb 4:12

GEMENSKAP

19. Gemenskapen rymmer olika generationer och kulturer samt verkar för att Ekumeniakyrkan och församlingarna görs tillgängliga för alla människor. Gemenskapen hjälper och stöder så att Kristi kropp växer och byggs upp i kärlek. Gemenskapen kännetecknas också av människors vilja att leva i förlåtelse, upprättelse och försoning genom Jesus Kristus.

Ef 4:7-32

20. I gemenskapen rustas människor genom trons kraftkällor till andlig växt och kärlekens tjänst. Gudstjänsten är församningslivets centrum och ett möte mellan Gud och de människor, som samlas

kring Jesus Kristus. De delar Guds ord, ber och lovsjunger, tar emot dop, nattvard och syndernas förlåtelse.

1 Kor 14:26, Heb 10:24–25

21. I församlingsmötet söker församlingen Guds vilja och en samsyn för att forma sin tjänst på den plats där man verkar.

Matt 6:33, Apg 15:28

BÖN

22. Bönen är uttryck för människans gemenskap och samtal med Gud, som del i gudstjänsten, i mindre grupper eller enskilt. Den gemensamma bönen är lovprisning, tacksägelse, överlåtelse och förbön. Den kan också ge inspiration till den enskilda andakten. Psaltaren som bönbok och Herrens bön hör till ett gemensamt kristet arv, som förenar kyrkan i alla tider och på alla platser.

Matt 6:6-14, Matt 7:7-11, Matt 18:19-20, 1 Tim 2:1-4

BIKT

23. Bikt är att bekänna sin synd och få Guds förlåtelse uttalad till sig. Biktens huvudpunkter är den biktandes syndabekännelse och förlåtelseorden som uttalas på Kristi uppdrag.

Joh 20:23, Jak 5:15-16, 1 Joh 1:9

HELIGA HANDLINGAR

24. Dop och nattvard är genom Guds ord heliga handlingar, sakrament, instiftade av Jesus Kristus och bekräftade av de första församlingarna i Nya Testamentet. De är tecken på det nya förbundet, som Kristus är förmedlare av genom sitt liv, sin död och uppståndelse. Genom tron förmedlar de Kristi närvaro, Guds nåd till försoning och upprättelse samt öppnar för en gränsöverskridande gemenskap mellan människor.

Gal 3:26-28

DOP

25. Döpet i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn sker med vatten. Det är en Guds gåva som möts av människans svar i tro. Döpet sker i glädje över det nya livet i Kristus och innebär en förening med honom och hans församling. Tro, dop och medlemskap i församlingen hör samman. Att leva i sitt dop är en process som handlar om att växa i tro och i efterföljelse.

Matt 3:13-17, Rom 6:1-11, 1 Kor 12:12-13

26. Döpet är ett enda. Tillfällen till dopbekräftelse och dopförnyelse tydliggör dopets betydelse som en del i trons liv. Dopbekräftelse kan ske vid ett särskilt tillfälle som ett uttryck för den enskildes vilja att leva i dopets förbund. Dopförnyelse är en möjlighet att återkommande uttrycka sin vilja att leva i tro och efterföljelse. I Ekumeniakyrkans församlingar finns olika doppraxis.

Ef 4:5

NATTVARD

27. Jesus Kristus inbjuder oss till och möter oss i nattvarden. Till nattvarden inbjuds var och en som söker gemenskap med honom. I nattvarden delas bröd och vin, en helig måltid i vilken jordiska gåvor tillsammans med Kristi instiftelseord förmedlar och levandegör hans närvaro. Med bön om Andens närvaro firas nattvarden till minne av Jesus Kristus och hans försoningsdöd till syndernas förlåtelse. Brödet och vinet gestaltar den generositet och det överflöd som kännetecknar både skapelse och frälsning. Den heliga måltiden kännetecknas därför av tacksägelse, lovprisning och ett levande hopp.

Matt 26:26-29, 1 Kor 11:23-29, Upp 3:20

28. Nattvarden förkunnar en gemenskap över alla gränser. I Herrens måltid ligger också en uppfordran till försoning, rättvis

fördelning och omsorg om andra. Nattvarden är ett trons mysterium, som ger en försmak av det Guds rike som skall komma.

Matt 5:23-24, 1 Kor 10:16-17, 1 Kor 11:20-33, Upp 21:1-7

UPPDRAGET

29. Kristi kyrka lever i och för världen. I församlingens förkunnelse, liv och tjänst fullföljs kyrkans uppdrag.

Joh 17:15-23

30. Den kristna kyrkan tillber och följer Jesus Kristus. Med utgångspunkt i Jesu uppdrag och i den heliga Andens kraft vill den göra människor till Jesu Kristi lärjungar, förmedla Guds befrielse och därmed förvandla världen. Equmeniakyrkan vill tillsammans med andra kyrkosamfund fullfölja kallelsen att på Jesu Kristi uppdrag synliggöra Guds rike i Sverige och i världen.

Matt 28:18-20, Luk 4:16-21, Apg 1:8

31. Genom församlingen kallar Jesus människor till omvändelse och tro. Församlingen vill möta människors behov i alla åldrar och livssituationer. Genom vittnesbörd, tjänst och gemenskap blir kyrkans uppdrag tydligt i världen. Församlingen lever i vardagen, i arbetslivet och samhället i stort. Den vill värna rätten och avslöja orätten, uppmuntra till delaktighet och medansvar i samhället, bidra till utjämning av världens resurser, verka för fred och försoning samt ta sitt ansvar för att förvalta Guds skapelse.

1 Mos 1:26-28, Amos 5:24, Joh 3:16-17, Joh 14:6, Rom 3:23-26, Rom 8:19-23

32. Missionsuppdraget är globalt och gäller alla. I Equmeniakyrkans världsvida gemenskap delas resurser och behov. I mötet med andra kyrkor berikas förståelsen av evangeliets rikedom. Det hör till kyrkans väsen att vara missionerande, kallad och sänd att tjäna i Guds skapelse som ett redskap för Ordet och Anden, som ett vittne om Guds rike.

Matt 28:18-20, Mark 16:15

ALLAS TJÄNST

33. Alla är kallade att tjäna och att vittna om frälsningen i Jesus Kristus samt att med församlingens hjälp söka efter, upptäcka och bruka de gåvor Anden ger. Den heliga Anden ger församlingen en mångfald av gåvor för att evangeliets hela rikedom skall komma till uttryck. Det allmänna prästadömet innebär att kristna, enskilt och tillsammans, har tillträde till Gud Fader genom Jesus Kristus och är ett uttryck för hur Gud använder varje enskild del i Kristi kropp utifrån dess förutsättningar. Gåvorna och tjänsterna är olika, men Gud verkar i allt. All tjänst utgår från Gud och vänder sig till hela den mänskliga gemenskapen och hela Guds skapelse.

Rom 12:1-8, 1 Kor 12:4-11, 1 Pet 2:4-10, 1 Kor 14:26

SÄRSKILD TJÄNST

34. Gud kallar och utrustar människor till särskilda tjänster i församlingen och Ekumeniakyrkan. Tjänsterna utgår från allas uppdrag och den gemensamma tron. De som kallats till särskild tjänst verkar för öppenhet och sammanhållning i gemenskapen.

Matt 9:36-38, Apg 6:1-6, 2 Tim 1:6-7

ORDINATION TILL DIAKON ELLER PASTOR

35. Kvinnor och män ordinerar till diakoner och pastorer efter beslut i kyrkokonferensen. Diakon och pastor utgör två delar av den ordinerade tjänsten med olika inriktning och uppdrag. Den ordinerade tjänsten hör till kyrkan och tar sig uttryck i aktiv tjänst i församling genom diakonala eller pastoral uppdrag men behöver inte vara av anställningskaraktär. Ordinationen innebär bekräftelse på Guds och människors kallelse samt ger behörighet till tjänst i församlingarna. Vid ordinationen bekräftar diakoner och pastorer sin tro på Jesus Kristus, sin vilja att följa Ekumeniakyrkans gemensamma ordning och att arbeta för

Kristi kyrkas synliga enhet och förverkliga kallelsen med Kristus som förebild. Genom installation mottar den lokala församlingen diakon och pastor.

Joh 20:21-23, Ef 4:11-13

DIAKONER

36. Diakonen är Kristi tjänare i församling och samhälle med uppgift att förmedla Guds ord, ge omsorg, erbjuda gemenskap samt att särskilt stödja människor i utsatta livssituationer och stå på de förtrycktas sida. Diakon ger tystnadslofte om sådant som anförtros i själavårdande samtal eller rör människors personliga förhållanden.

PASTORER

37. Pastorn är Kristi tjänare i församling och samhälle med uppgift att samla och bygga upp Kristi kropp, förkunna Guds ord, förvalta sakramenten, utöva själavård och leda församlingens liv i dess strävan att fullgöra sin kallelse. Pastor har tystnadsplikt och ger tystnadslofte om sådant som anförtros i bikt eller enskild själavård.

MOTTAGANDE AV DIAKONER OCH PASTORER FRÅN ANNAT SAMFUND

38. Diakoner och pastorer som är ordinerade i annat kyrkosamfund kan, sedan de uttryckt sin vilja att följa Eumeniakyrkans gemensamma ordningar, tas emot för tjänst i Eumeniakyrkan efter beslut i kyrkokonferensen. Diakoner och pastorer som är relaterade till annat kyrkosamfund, men med tjänst i gemensamma församlingar, delar i denna tjänst gemenskap och ansvar i Eumeniakyrkan i enlighet med dess grunddokument.

INTERNATIONELLA MISSIONÄRER

39. Internationella missionärer har till uppgift att bidra till Equmeniakyrkans gränsöverskridande uppdrag. Detta uppdrag är ömsesidigt med kyrkor i andra länder. Missionärer avskiljs för sändning i kyrkokonferensen. De som kallats till att bli medarbetare i en viss kyrka tas emot av denna enligt gällande samarbetsavtal. Andra utför sitt uppdrag i det land dit de sänts i enlighet med de planer som upprättats för missionsuppdraget. På samma sätt tar Equmeniakyrkan emot missionärer från andra kyrkor och samfund.

KYRKOLEDARE, BITRÄDANDE KYRKOLEDARE OCH REGIONALA KYRKOLEDARE

40. Kyrkoledare, biträdande kyrkoledare och regionala kyrkoledare utses i enlighet med Equmeniakyrkans stadgar. De avskiljs, liksom övriga av kyrkostyrelsen kallade till tjänst, i kyrkokonferensen.

Kyrkoledaren, som är Equmeniakyrkans andliga ledare och främsta företrädare, skall

- svara församordning och tillsyn i omsorg om Equmeniakyrkans liv och gemenskap
- främja förkunnelse och själavård
- arbeta för Kristi kyrkas synliga enhet
- följa utvecklingen i Equmeniakyrkan och beakta dess framtidsfrågor
- tillsammans med kyrkostyrelsen planera och leda Equmeniakyrkans arbete
- verka för Equmeniakyrkans närvaro i ord och handling i samhällslivet.

Biträdande kyrkoledare och regionala kyrkoledare har, i samverkan med kyrkoledaren, motsvarande uppdrag inom sitt ansvarsområde.